UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

16 päivänä joulukuuta 2010 *

Asiassa T-281/09,

Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG, kotipaikka Frechen (Saksa), edustajanaan asianajaja J. Albrecht,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään S. Schäffner,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa on kyse SMHV:n neljännen valituslautakunnan 8.5.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 1429/2008-4), joka koskee sanamerkin CHROMA rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien päätösneuvottelussa kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Papasavvas sekä tuomarit V. Vadapalas (esittelevä tuomari) ja K. O'Higgins,

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 17.7.2009 toimitetun kannekirjelmän,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 1.10.2009 jätetyn vastauskirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.12.2009 jätetyn kantajan vastauskirjelmän,

ottaen huomioon, etteivät asianosaiset ole kuukauden kuluessa siitä, kun niille oli ilmoitettu kirjallisen käsittelyn päättymisestä, vaatineet suullisen käsittelyn pitämistä, ja päätettyään näin ollen esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ja työjärjestyksen 135 a artiklan nojalla ratkaista kanteen ilman suullista käsittelyä,

ottaen huomioon, että unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa on muutettu,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG teki 6.3.2008 yhteisön tavaramerkkiä koskevan rekisteröintihakemuksen sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (korvattu yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1)), nojalla.

2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on sanamerkki CHROMA.

3 Tavarat, joita varten tavaramerkin rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 11 ja 19, ja ne vastaavat seuraavaa kuvausta:

– luokka 11: ”Hyötykäyttöön tarkoitetut keittiöaltaat, suihkualtaat, suihkut ja kylpyammeet, pesualtaat, bidet, pisoaarit, WC, huuhtelulaitteet, kaikki keraamisia”

– luokka 19: ”Ei-metalliset rakennusaineet; ei-metalliset tiilet, levyt, listat, putket ja päällysteet rakennustarkoituksiin; keraamiset laatat, mosaiikit ja valetut osat rakennustarkoituksiin; keramiikan raaka-aineet”.

4 Tutkija hylkäsi 7.8.2008 tekemällään päätöksellä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) ja asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 2 kohdan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 2 kohta) perusteella hakemuksen, joka koski rekisteröintiä kyseisiä tavaroita varten.

5 Kantaja haki asetuksen N:o 40/94 57–62 artiklan (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 58–64 artikla) nojalla SMHV:ssa muutosta tutkijan päätökseen.

6 SMHV:n neljäs valituslautakunta hylkäsi 8.5.2009 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) muutoksenhaun siitä syystä, että haettu tavaramerkki oli kuvaileva asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuin tavoin. Sen mielestä kyseinen merkki pääasiallisesti oli kreikan sanan ”χρώμα” (väri) latinalaisiksi kirjaimiksi translitteroitu muoto, ja koska kyseessä oli kyseisten tavaroiden ominaisuuksia kuvaileva merkintä, Kreikassa ja Kyproksella oli olemassa ehdoton hylkäysperuste. Samoista syistä sen mielestä lisäksi kyseisellä merkillä ei ollut saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua erottamiskykyä.

Asianosaisten vaatimukset

7 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8 SMHV vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

9 SMHV esittää vastauksessaan pääasiallisesti oikeudenkäyntiväitteen, jonka mukaan kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi, kun unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohta otetaan huomioon.

10 Kantaja kiistää vastauksessaan tämän väitteen toteamalla, että se oli kannekirjelmässään esittänyt yksityiskohtaiset perusteet esittämiensä, asetuksen N:o 207/2009 37 artiklan 1 kohdan, 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan ja 76 artiklan 1 kohdan rikkomista koskevien kanneperusteiden tueksi.

11 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan, jota tämän saman työjärjestyksen 130 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan henkiseen omaisuuteen, mukaan kanteessa on oltava yhteenveto sen oikeudellisista perusteista, ja ne on esitettävä riittävän selvästi ja täsmällisesti, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi ratkaista kanteen (ks. asia T-269/06, Rautaruukki v. SMHV (RAUTARUUKKI), tuomio 19.11.2008, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

12 Kanteen tueksi nyt käsiteltävässä asiassa esitetyt seikat – vaikka ne ovatkin niukkoja – riittävät siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen on mahdollista yksilöidä kanteen oikeudelliset ja tosiseikkoihin liittyvät perusteet. SMHV myöntää lisäksi vastauksessaan ymmärtäneensä, että kantaja vetoaa pääasiallisesti asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkomiseen ja että se viittaa myös saman asetuksen 37 artiklan 1 kohtaan ja 76 artiklan 1 kohtaan.

13 SMHV:n esittämä, työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohtaan perustuva oikeudenkäyntiväite on siten hylättävä.

Asiakysymys

14 Kantaja esittää kanteensa tueksi yhden ainoan kanneperusteen, joka perustuu asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkomiseen, ja se viittaa myös saman asetuksen 37 artiklan 1 kohtaan ja 76 artiklan 1 kohtaan.

Asianosaisten lausumat

15 Kantaja väittää, ettei kyseinen merkki ole kuvaileva eikä kuulu asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun hylkäysperusteen eikä samasta syystä myöskään saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun hylkäysperusteen soveltamisalaan.

16 Riidanalaisessa päätöksessä esitetty ajatuksenkulku tukeutui – virheellisesti – siihen, että merkki CHROMA rinnastettiin kreikan sanaan ”χρώμα” (väri), ja siihen, että sen käyttö kyseisiä tavaroita varten oli tarpeen estää.

17 Kyseistä merkkiä ei ole syytä rinnastaa kreikan sanaan ”χρώμα” (väri). Valituslautakunta ei ollut osoittanut, että sanan latinalaisiksi kirjaimiksi translitteroitua muotoa käytettäisiin samalla tavoin kuin alkuperäkielen sanaa, eikä sen näin ollen olisi pitänyt käyttää perustana kreikan sanojen translitteroinnin monopolisoinnin välttämistarvetta. CHROMA-tavaramerkin rekisteröinnistä seuraava suoja ei myöskään oikeuttaisi kantajaa kieltämään sitä, että kolmannet käyttävät kreikan sanaa ”χρώμα” (väri).

18 Sanan ”χρώμα” (väri) käyttöä ei ole tarpeen suojata, koska kyse on sanasta, jolla kuvataan yksinomaan tavaroiden yhdentyyppistä ominaisuutta eikä tavaran ominaisuutta. Ei ole tavallista, että tällainen merkintä kiinnitettäisiin tavaraan tai sen pakkaukseen. Kuluttaja ei ymmärrä tällaista kiinnittämistä siten, että sillä ilmaistaisiin tavaran ominaisuutta.

19 Väitettä tukee se, että yhteisön tavaramerkeiksi on rekisteröity sanat ”dimension” (laajuus, koko tai ulottuvuus englanniksi), ”brilliance” (loistavuus, suurenmoisuus tai välke englanniksi) tai ”tinta” (muste, sävy tai sävytetty espanjaksi).

20 Riidanalaisen päätöksen 30 kohdasta ilmenee lisäksi, etteivät valituslautakunnan perustelut todellisuudessa koske sanaa ”väri” sellaisenaan, vaan käsitteitä ”värinen”, ”monivärinen” tai ”värikäs”, joita saatetaan käyttää ilmaisemaan, että tavara on sävytetty tai että se ei ole yksivärinen.

21 Valituslautakunta ei ole tässä suhteessa kiinnittänyt huomiota kyseisiin tavaroihin. On käsittämätöntä, että sanat ”väri” tai ”värinen”, millä kielellä tahansa, kiinnitettäisiin kyseisiin tavaroihin kuvaamaan niiden ominaisuuksia. Kun kyse on tavaroista, jotka välttämättä ovat tietyn värisiä, olipa se sitten vaikka vain niiden materiaalin luonnollinen väri, tällaisilla johonkin tiettyyn väriin liittymättömillä merkinnöillä ei

ole vähäisintäkään merkitystä kuluttajalle. Kyseisten tavaroiden pakkauksiin on lisäksi aina merkitty värisävy.

22 Sana ”väri” – ja vielä vähemmän merkki CHROMA – ei siis kuvaa minkäänlaista kyseisten tavaroiden laatua. Kreikankielinen kuluttaja ei ymmärrä kyseistä merkkiä puhtaasti kuvailevana merkintänä, vaan hän ymmärtää sen osoittavan alkuperää.

23 Tätä tukee se, että on olemassa kansallisia ja yhteisön tavaramerkkejä, jotka muodostuvat sanamerkeistä CHROMA tai CROMA, jotka kantaja on maininnut SMHV:ssa esitettyjä valitusperusteita koskevassa kirjelmässään.

24 Koska valituslautakunta ei ollut ottanut huomioon näitä aikaisempia rekisteröintejä, se oli jättänyt noudattamatta velvollisuuttaan tutkia tosiseikat viran puolesta, mistä säädetään asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 kohdassa.

25 SMHV kiistää kantajan väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

26 Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan seuraavia tavaramerkkejä ei rekisteröidä: ”tavaramerkit, jotka muodostuvat yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, joita voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai

maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia". Saman artiklan 2 kohdan mukaan 1 kohtaa sovelletaan, vaikka tämä rekisteröinnin este olisi olemassa ainoastaan osassa unionia.

27 On syytä muistuttaa, että asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdalla pyritään yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen, mikä edellyttää, että merkkejä tai merkintöjä, joilla kuvaillaan sentyyppisten tavaroiden tai palveluiden ominaisuuksia, joita varten rekisteröintiä haetaan, on jokaisen saatava vapaasti käyttää. Tällä säännöksellä estetään siis se, että ainoastaan yksi yritys saisi käyttää tällaisia merkkejä tai ilmauksia sen vuoksi, että ne on rekisteröity tavaramerkiksi (ks. asia C-191/01 P, SMHV v. Wrigley, tuomio 23.10.2003, Kok., s. I-12447, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

28 Sanamerkkiin on siis sovellettava kyseisessä säännöksessä tarkoitettua hylkäysperustetta, jos ainakin yksi sen mahdollisista merkityksistä ilmaisee asianomaisten tavaroiden tai palvelujen ominaisuuden. Jotta SMHV voisi hylätä rekisteröintihakemuksen, ei ole tarpeen, että kyseistä merkkiä todellisuudessa käytetään kuvailemiseen, vaan riittävää on, että merkkiä voidaan käyttää tällä tavoin (ks. em. asia SMHV v. Wrigley, tuomion 32 kohta).

29 Lisäksi on merkityksetöntä, ovatko niiden tavaroiden tai palvelujen, joita kyseisellä merkillä kuvaillaan, ominaisuudet kaupallisesti olennaisia vai toissijaisempia ominaisuuksia tai onko olemassa sellaisia synonyymejä, joilla näitä samoja ominaisuuksia voidaan kuvailla (ks. analogisesti asia C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, tuomio 12.2.2004, Kok., s. I-1619, 101 ja 102 kohta).

30 On myös muistettava, että merkin kuvailevuutta voidaan arvioida yhtäältä vain suhteessa siihen, miten kohdeyleisö käsittää merkin, ja toisaalta kyseessä oleviin tavaroihin

tai palveluihin (ks. asia T-160/07, Lancôme v. SMHV - CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION), tuomio 8.7.2008, Kok., s. II-1733, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Kuten riidanalaisen päätöksen 31 ja 32 kohdasta esitetyistä lausumista, joita kantaja ei ole kiistänyt, ilmenee, kyseiset tavarat ovat yhtäältä luokkaan 11 kuuluvia keraamisia saniteettilaitteita ja toisaalta luokkaan 19 kuuluvia ei-metallisia rakennusaineita, joita niin kuluttaja kuin rakennusurakoitsijakin saattaa ostaa.

32 Koska riidanalaisen päätöksen 19 kohdasta ilmenee lisäksi, että valituslautakunta on pysyttänyt ehdottoman hylkäysperusteen vain kreikan kielen osalta, asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 2 kohdan nojalla on syytä pitää tämän hylkäysperusteen arvioinnin kannalta merkityksellisenä yleisönä asianomaisia kuluttajia Kreikassa ja Kyproksella.

33 Ei ole kiistetty, että merkki CHROMA on kreikan sanan ”χρώμα” (väri) latinalaisiksi kirjaimiksi translitteroitu muoto.

34 Kuten riidanalaisen päätöksen 22 kohdassa aivan oikein todetaan, kreikan sanojen latinalaisiksi kirjaimiksi translitteroidut muodot on asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja ehdottomia hylkäysperusteita tutkittaessa rinnastettava kreikkalaisin kirjaimin kirjoitettuihin sanoihin (ks. vastaavasti ja analogisesti asia T-32/00, Messe München v. SMHV (electronica), tuomio 5.12.2000, Kok., s. II-3829, 40 kohta).

35 Tätä toteamusta sovelletaan sitäkin suuremmalla syyllä käsiteltävässä asiassa, koska kyseinen merkki on ”väriä” tarkoittavan kreikan sanan tarkasti latinalaisiksi kirjaimiksi translitteroitu muoto, jonka asianomainen kreikankielinen kuluttaja tuntee, joten hän saattaa välittömästi ja suoraan ymmärtää sen merkityksen.

36 Tästä on syytä todeta, että ”väriä” tarkoittavaa sanaa voidaan käyttää osoittamaan tavaroiden ominaisuutta, eli niiden kykyä tulla esitetyiksi eri värisävyissä (ks. vastaavasti em. asia COLOR EDITION, tuomion 47 ja 48 kohta).

37 Vaikka kantaja toteaa, että väri on yksi ominaisuuksien tyypeistä tai ryhmistä eikä ”ominaisuus”, on kuitenkin niin, että sanalla ”väri” sen tavallisissa merkityksissä viitataan muiden kuin mustan tai valkoisen värin käyttöön tai laajan värivalikoiman olemassaoloon.

38 Toisaalta – ja kuten valituslautakuntakin on aivan oikein riidanalaisen päätöksen 31 ja 32 kohdassa todennut saniteettilaitteista, joiden klassinen väri on valkoinen, ja eimetallisista rakennusaineista, joihin kuuluvat kylpyhuoneisiin tarkoitettu keramiikka – sen seikan mainitseminen, että niitä on saatavilla eri värisinä, on sellainen ominaisuus, jolla saattaa olla merkitystä elinkeinotoiminnassa.

39 Sanan ”väri” käyttämisellä välitetään näin viesti, jonka asianomainen kuluttaja saattaa välittömästi ymmärtää ja joka ilmaisee sen, että kyse on eri värisävyisinä saatavilla olevasta tavaravalikoimasta, ja erityisesti keraamisista saniteettilaitteista ja kylpyhuoneisiin tarkoitetuista rakennusaineista kyseen ollen tavaravalikoimasta, joka on saatavilla muina värisävyinä kuin klassisen valkoisena. Kyseisiä tavaroita saatetaan

lisäksi kysyä niiden värivalikoiman perusteella, jotta ne voitaisiin sovittaa yhteen sisustuksen kanssa.

40 Koska tämä arviointi liittyy kiinteästi kyseisten luokkiin 11 ja 19 kuuluvien tavaroiden myyntiedellytyksiin, kantajan väite, jonka mukaan valituslautakunta ei ollut kiinnittänyt huomiota kyseisiin tavaroihin, on väärä.

41 Edellä esitetyn perusteella valituslautakunta on voinut perustellusti katsoa, että asianomaisen kreikankielisen kuluttajan kannalta katsoen merkkiä CHROMA voitiin käyttää ilmaisemaan, että kyseisiä luokkiin 11 ja 19 kuuluvia tavaroita oli saatavilla erivärisinä ja että sitä näin käytettiin osoittamaan kyseisten tavaroiden myynnin kannalta merkityksellistä ominaisuutta.

42 Kun edellä 28 ja 29 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö otetaan huomioon, tätä toteamusta ei voida kyseenalaistaa kantajan väitteellä, jonka mukaan on olemassa sanoja, kuten ”värillinen” tai ”monivärinen”, joilla voidaan välittää sama viesti, eikä väitteellä, jonka mukaan kyseistä sanaa ei tosiasiallisesti käytetä kuvaileviin tarkoituksiin. Lisäksi on samantekevää, onko osoitettava ominaisuus elinkeinotoiminnan kannalta olennainen vai liitännäinen.

43 Kantaja ei voi myöskään pätevästi vedota sellaisten yhteisön tavaramerkkien rekisteröinteihin, jotka muodostuvat laajuutta, loistavuutta tai sävyä ilmaisevista sanoista, eikä yhteisön tavaramerkkeihin, joihin kuuluvat osat ”chroma” ja ”croma” tai niiden yhdistelmä yhdessä muiden sanaosien kanssa.

44 Koska päätökset, jotka valituslautakuntien on tehtävä ja jotka koskevat merkin rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi, kuuluvat sidotun harkinnan eivätkä vapaan harkinnan piiriin, niiden laillisuutta ei lähtökohtaisesti voida asettaa kyseenalaiseksi SMHV:n aikaisemman erilaisen päätöksentekokäytännön perusteella (ks. vastaavasti asia C-37/03 P, BioID v. SMHV, tuomio 15.9.2005, Kok., s. I-7975, 47 kohta).

45 Tavaramerkin erottamiskykyä on lisäksi tarkasteltava huomioimalla yhtäältä ne tavarat tai palvelut, joita varten sen rekisteröintiä haetaan, ja toisaalta se, miten kohdeyleisö ymmärtää merkin. Kantaja ei näin ollen voi tehokkaasti vedota hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin samankaltaisuuteen toisen yhteisön tavaramerkin kanssa, jollei se vetoa tätä toista tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tueksi esitettyihin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin (ks. vastaavasti ja analogisesti em. asia BioID v. SMHV, tuomion 48 ja 49 kohta).

46 Perusteesta, jonka mukaan tavaramerkki CROMA on rekisteröity Kreikassa, on syytä muistuttaa, että yhteisön tavaramerkkilainsäädäntö muodostaa säännöskokonaisuudesta koostuvan itsenäisen järjestelmän, jolla pyritään omiin tavoitteisiin ja jota sovelletaan kansallisista järjestelmistä riippumatta. Aikaisemmin jäsenvaltioissa suoritetut rekisteröinnit eivät siis ole ratkaisevia seikkoja, vaan ne voidaan ainoastaan ottaa huomioon yhteisön tavaramerkkiä rekisteröitäessä, jolloin niitä voidaan muun muassa käyttää tarkastelun apuna yhteisön tavaramerkkihakemusta tutkittaessa (asia T-315/03, Wilfer v. SMHV (ROCKBASS), tuomio 8.6.2005, Kok., s. II-1981, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47 Kantaja ei käsiteltävässä asiassa vetoa sellaisiin oikeudellisiin seikkoihin taikka tosiseikkoihin, jotka johtivat kyseisen kansallisen tavaramerkin rekisteröintiin.

48 Kun otetaan huomioon edellä esitetty, kantajalla ei myöskään ole perustetta moittia valituslautakuntaa siitä, että se olisi rikkonut asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ollut ottanut huomioon kyseisiä aikaisempia rekisteröintejä.

49 Kaikkien näiden seikkojen pohjalta on syytä todeta, ettei kantaja ole osoittanut vääräksi valituslautakunnan toteamusta, jonka mukaan kyseinen merkki kuuluu asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun ehdottoman hylkäysperusteen soveltamisalaan.

50 Kun toteamus otetaan huomioon, kyseisiä tavaroita varten tehdyn rekisteröintihakemuksen hylkäämisellä ei rikota asetuksen N:o 207/2009 37 artiklan 1 kohtaa.

51 Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen nojautuvaa perustetta ei ole tarpeen tutkia. Kuten asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdasta ilmenee, yhdenkin luetellun ehdottoman hylkäysperusteen soveltuminen riittää siihen, ettei merkkiä voida rekisteröidä yhteisön tavaramerkiksi.

52 Kanne on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

53 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut SMHV:n vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Kanne hylätään.**

2) **Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Papasavvas Vadapalas O'Higgins

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä joulukuuta 2010.

Allekirjoitukset